

סמל בוזגלו זאב

5234644

בן דינה וחיים

נולד ב - 10.1.1978

התגייס לצה"ל ב - 19.3.1996

שרת בגדוד 13

נפל ב - 15.4.1997

בתאונת אימונים.

בחגלו זאב (זאביק)

בן דינה וחיים. נולד ביום ב' בשבט תשל"ח 10.1.1978 בפתח תקווה, אח ליפתח, בבתה, ולזאב הצעיר, שנולד לאחר מות אחיו ונקרא על שמו. זאב למד בבית הספר היסודי בצפת, המשיך בבית הספר היסודי ביסוד המעלה ובבית הספר היסודי "גמלא" שבקצרין וסיים בבית הספר "דליות" שברמות. את לימודיו התיכוניים סיים בהצטיינות יתירה בבית הספר התיכון "אורט נופי גולן" שבקצרין, במגמה המדעית טכנולוגית. עוד כילד היה זאב חובב קריאה מושבע, ונהנה מקריאת ספרי שירה איכותיים, ספרות בדיונית וספרי מסע. זאב התעניין גם בכלי נשק עתיקים וקדומים ובבעלי חיים, שצייר להנאת ולהנאת משפחתו וחבריו.

בתחילת מרץ 1996 התגייס זאב לצה"ל והיה ללוחם בגדוד "גדעון" של חטיבת גולני.

זאב נפל בעת מילוי תפקידו, בתאונת אימונים שאירעה ביום ט' בניסן תשנ"ז 15.4.1997. זאב הובא למנוחות בבית העלמין בטבריה והועלה לדרגת סמל לאחר מותו. בן תשע עשרה היה זאב במותו. הוא הותיר אחריו הורים, אחות ושני אחים.

חברי המושב לבנים, בו התגוררה המשפחה, ספדו לזאב על קברו: "זאב, זכינו לראות אותך גדל בקרבנו, עלם חמודות, שכמו יין טוב רק השתבח עם השנים. זכינו ליהנות מצחוקך שובה הנפש, נהנינו לראות את שערך השחור הארוך, ומדמיינים היינו כיצד תראה עם שיער קצוץ ערב הגיוס. בן נהדר, אח למופת, תלמיד לדוגמא, חבר נאמן. מה עוד ניתן היה לבקש? רק מעט חיים, לשאר כבר היית דואג בקלות".

באיגרת ניחומים למשפחה כתב הרמטכ"ל אמנון ליפקין שחק: "זאב תואר על ידי מפקדיו כחייל מוכשר, שגילה יחמה והפגין איכפתיות ורגישות כלפי הסובבים אותו. זאב בלט בצניעותו והיה אהוד ומקובל בקרב מפקדיו וחבריו כאחד. באיגרת ניחומים למשפחה כתב מפקד גדוד "גדעון", אליו השתייך זאב: "זאביק הטביע את חותמו בפלוגה. המודל שהשאיר לאחר מותו ראוי לחיקוי ואולי יקהה מעט את תחושת הכאב. הוא היה חייל למופת, מעמדי התווך של הפלוגה, בעל רמה אישית גבוהה ואף היה מועמד להיבחר כחייל המצטיין הפלוגתי בסוף המסלול – דבר שהיה מביא לידי ביטוי את ההערכה הרבה לה זכה ממפקדיו וחבריו לאורך כל המסלול. אין לי ספק כי למשפחה ולסביבתו הקרובה היה חלק מרכזי בעיצוב דמותו כאדם. מהיכרותי הקצרה איתכם, אני משוכנע בכך עוד יותר. תחושת חסרונו והנסיבות בהם מצא את מותו, ילוו אותנו יום יום, שעה שעה, וזאב ימשיך להיות בליבנו לעד. "חבריו לפלוגה ספדו לו על קברו: "פלוגה ב' איבדה היום את הטוב שבחייליה, וגדוד 13 את הטוב בקציניו לעתיד. אנו משתתפים בצער המשפחה והחברים, שטיפחו וגידלו במשך תשעה עשרה שנים נער לתפארת, מלח הארץ. זאב חרש בפלוגה תלם עמוק של השקעה והצטיינות תוך התמדה בדרכו המיוחדת והצנועה. אנו מקווים שנוכל להמשיך בדרך שהתווית לנו – אהבת הארץ ואהבת האדם. חסרונו בפלוגה יורגש ואת החלל הריק ישלימו אלה שלמדו ממך את הדברים. "בהצדעה פלוגה ב'".

"יהי זכרו ברוך"

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד-האדמה ויושב-הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

באימון ובשיגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה" קשורה אתרי-קרב, מאות פעולות ומכצעים ואלף ומאה חללים; הם צדו ונאמנו ומכאיבה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלותמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה כל תקופת שרותם היתה ב"אימון ובשיגרה". לאלו שבסבב שותי קבוע היו "עולים לקר" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיור-בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נוטי-הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחות, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה!

הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ד, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"ציאות" ... כולם לקחו עמם עם כל הזכרונות את ה"קיטבק" הפק"ל והתד"ל, שקשינה מדים ודרגות, אפוד-מגן, שש"בש, קסדה ואין-ספור חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת-לילה, ממסע ממטוח, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד-מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות-קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור-קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים" ... עם נשק אישי; "עוזי", "סטן" "צי"י", "אפ"אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושן להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת ב"עורב" בפלוגת-הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר" ... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור-מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה" ... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר-המפקד, ובמסדר יציאה; עקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר-סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושיגרה"...

חייל גולני נהרג

זאב בוזגלו (19) ממושב ליבנים נח ליד נגמ"ש ונפגע בראשו ממשאית כבדה

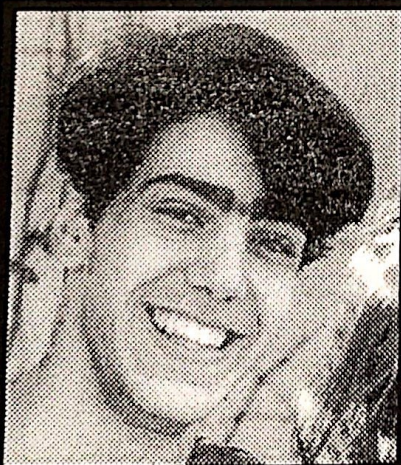
מאת איתן גליקמן וישראל מושקוביץ,
כתבי "ידיעות אחרונות"

חייל צה"ל, זאב בוזגלו, נהרג שלשום בתאונת אימונים במהלך תרגיל ברמת-הגולן.

בוזגלו, בן 19, שירת בחטיבת גולני. הוא שהה בשטח אימונים ברמת-הגולן, ובשעות הערב שכב לנוח ליד נגמ"ש. למקום הגיעה משאית כבדה, שנהגה לא השגיח בו, וזו פגעה בראשו למוות.

לאחר מספר דקות הגיע למקום חבר של בוזגלו, והבחין בו כשהוא שרוע על הקרקע. הוא הועיק צוות רפואי, אשר החל בניסיונות להחיות את רב-טוראי בוזגלו.

בבית משפחת בוזגלו, במושב ליבנים שבחבל כורזים, שרר אתמול הלם עם היוודע דבר מותו של הבן. האב, חיים, רופא ילדים, סיפר על בנו: "מה עוד אפשר לומר? אתה מגדל בן לתפארת, תלמיד מצטיין, אחד שאוהב מאוד את הצבא, הולך ליחידה קרבית, שאהב מאוד את השירות המפרך, ופתאום הוא נהרג לך ככה בתאונה ברמת-הגולן. זה מחריד מה שקרה לו.

זאב בוזגלו צ"ל

בחר גיל ברמת הגולן

• נפתחה חקירה

הוא בסך הכול נח ליד הנגמ"ש, ואז הגיחה משאית ופגעה בו למוות. הבנתי שיש חקירה בצה"ל, אבל זה כבר לא יחזיר לי את בני האהוב לעולמים."

האם דינה מיררה בבכי על בנה הבכור. לחורים נותרו עתה שני ילדים.

בצהריים הגיע לבית המשפחה מח"ט גולני, א., אשר הסביר למשפחה מה אירע בשטח האימונים, במהלך האימון המסכם שערכה חטיבת גולני.

זאב אהב צינור ומחשבים. על קירות הבית תלויים רבים מצוירים. "הוא היה אמור לצאת בקרוב לקורס סמלים, ואמרו לי שהוא יגיע רחוק מאוד בתור קצין. הוא תמיד הצטיין בכל מעשיו ועכשיו אנחנו בוכים עליו. זה בן, שכל אבא היה רוצה שיהיה לו בן שכזה, אחד בדור" - מירר האב בבכי.

דובר צה"ל מסר, כי בוזגלו נדרס למוות ע"י רכב צבאי במהלך אימון, וכי נפתחה חקירה לבדיקת נסיבות התאונה. הלוויתו נערכה אתמול אחר הצהריים בטבריה.

"...וכשהוזרק להוכיח עצמו כחייל
עשה זאת על הצד הטוב ביותר."

...אך נבחר את כלם
את יפה הבלגיות והתואר
כי רצות שכבאות. לעולם
לא תתן את לבן לשכוח.
אהבה מקדשת בדם
את תשובתו כנען לפרח.

חיים גלי.

חייל נרדם ונדרס למוות במהלך אימון

חייל צה"ל, רב"ט זאב בוזגלו ז"ל, בן 19 ממושב ליבנים שעל-יד טבריה, נהרג של-שום בתאונת אימונים ברמת הגולן, לאחר שנדרס על-ידי משאית צבאית.

בוזגלו, המשרת בגולני, נהרג במהלך תרגיל של החטיבה שנערך בשטח אש כסמוך לקצרינ.

מחקירה ראשונית של המשטרה הצבאית החוקרת עולה, כי במהלך האימון תפס החייל תנומה בסמוך למשאית צבאית. הנהג, שלא הבחין בו, נסע לאחור ודרס אותו למוות. מאות מתושבי ליבנים, בני משפחה וחברים לנשק, ליוו אתמול בדרכו האחרונה את בוזגלו ז"ל, שנקבר בבית-העלמין הצבאי בטבריה.

זאב, בנו הבכור של רופא הילדים, ד"ר חיים בוזגלו, למד בבית הספר נופי גולן בקצרינ. "הוא היה תלמיד מצטיין", סיפרה אתמול

מרכזת השכבה בבית הספר, בינה פבזנר. "תמיד אזכור את החיוך הענק, את שמחת החיים, ואת עיניו מלאות השמחה. אין מילים לתאר את הצער והכאב על האסון הנורא."

זאב בוזגלו

ז"ל

לכל איש יש שם

לכל איש יש שם
שנתנו לו שונאיו
ונתנה לו אהבתו
שנתנו לו חגיג
ונתנה לו מלאכתו

לכל איש יש שם
שנתנו לו תקופות השנה
ונתן לו עורונו

לכל איש יש שם
שנתן לו הים
ונתן לו
מותו.

לכל איש יש שם
שנתן לו אלהים
ונתנו לו אביו ואמו
לכל איש יש שם
שנתנו לו קומתו ואופן חיוכו
ונתן לו האריג

לכל איש יש שם
שנתנו לו ההרים
ונתנו לו כתליו

לכל איש יש שם
שנתנו לו המזלות
ונתנו לו שכניו

לכל איש יש שם
שנתנו לו חטאיו
ונתנה לו כמיהתו

"הוא היה 10 בלימודים"

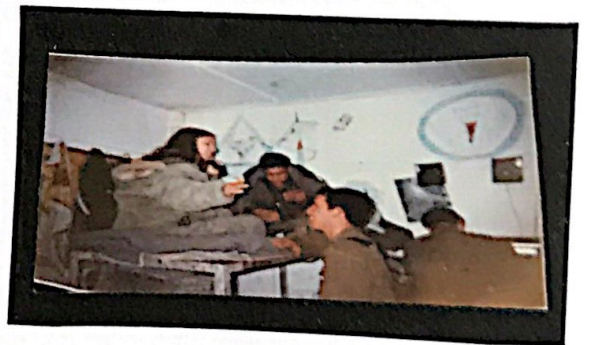
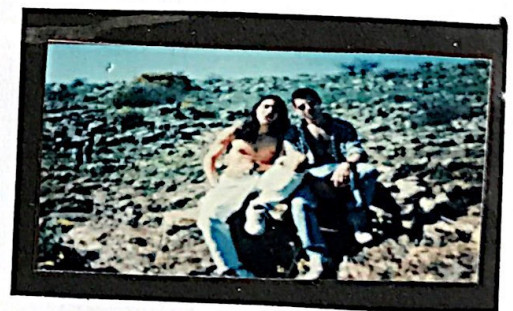
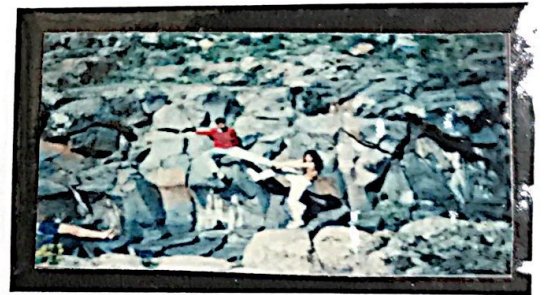
אתה היית ילד יותר מנפשד!
אתה היית ילד.
היית פשוט: אדם,
אהבת!

ואפשר שלא ראית את ענן האהבה שהלך לפניך;
אנחנו ראינו אותו!
חבל שלא אמרנו לך זאת קודם.
ואולי אפשר שלא יכולנו לומר.
אנחנו אנשים פשוטים ומקמצים במחמאות.

ע.הילל

בחברה ובצבא"

לפניות לק

אני הולק לפניות לק
תהיה חלק למעלה
מעצמי

כמו דלתות שמתחזות בליפה

לנצח אחי
אזכור אותך תמיד
ונכנס בסוף אתה יודע
ויש לי חברים
אבל עם הם כבים
אל מול אורק המשעשע

כשעצובים הולכים לים
לכן הים מלוח
ולה עצובה
שהחליך ציוד אפשר
לא עצמו

אנצח אחי
אלכור אותך תח'ד
ונפאס הסוף
אתה יודע
ויש לי חברים
אבל עם הם כהים
אל מול אורק המשע

וכחו האלים אנחנו מתנפצים
אל המלח אל החיים

לישראל	הגנה	צבא
02773	ד.צ	יח'
התשנ"ז	בניסן	"
1997	באפריל	17

משפחת בוזגלו היקרה,

אין בכוחן של המילים לנחם אתכם על מותו של בנכם, סמל זאב בוזגלו, זכרנו לברכה, ביום ט' בניסן התשנ"ז, 15 באפריל 1997
הדעת אינה תופסת והלב ממאן לקבל את העובדה, שהפרח המיוחד והנדיר שגדל אצלכם במשך 19 שנים איננו.

הכרנו את זאביק רק בשנה האחרונה. לגדוד הוא הצטרף ביחד עם פלוגתו לפני כחצי שנה, לתעסוקה מבצעית בחרמון ואושר על ידי להיות מפקד בטשי"ת - משימה אותה ממלאים רק מפקדים ותיקים ומנוסים.

בראיון שערכתיו לו הוא הותיר עלי רושם עז, דיבר באופן בוגר ואינטליגנטי, שאינו שכיח בקרב חיילים צעירים, והביע את רצונו להיות מפקד.

במשך הזמן פגשתי אותו עוד מספר פעמים נוספות. אף פעם לא התלונן, תמיד חיך בבישנות, גם כשהקמתי אותו בשיחה פלוגתית וביקשתי ממנו להתיחס למספר דברים שקרו בפלוגה, בחר להגיד שהכל בסדר ושהוא מרוצה.

זאביק הטביע את חותמו בפלוגה. המודל שהשאיר לאחר מותו ראוי לחיקוי ואולי יכהה מעט את תחושת הכאב. הוא היה חייל למופת, מעמודי התווך של הפלוגה, בעל רמה אישית גבוהה ואף היה מועמד להבחר כחייל המצטיין הפלוגתי בסוף המסלול - דבר שהיה מביא לידי ביטוי את ההערכה הרבה לה זכה ממפקדיו וחבריו לאורך כל המסלול.

אין לי ספק כי למשפחה ולסביבתו הקרובה היה חלק מרכזי בעיצוב דמותו כאדם.
מהכרותי הקצרה אתכם, אני משוכנע בכך עוד יותר.

תחושת חסרונו והנסיבות בהן מצא את מותו, ילוו אותנו יום יום שעה שעה וזאב
ימשיך להיות בליבנו לעד.

בשם משפחת "גולני" ובשם מפקדי וחיילי גדוד "גדעון", הנני מביע את
השתתפותינו באבלכם הכבד, ומי ייתן ולא תדעו עוד צער.

יהי זכרו ברוך

ניר רגב, רב סרן
מפקד גדוד "גדעון"

והיום לא היית

הלכנו לראות אותך היום
ולא היית -
קראנו לך ולא ענית.

הסתכלנו על אבנים שסיפרו את הסוף
על פרחים שהונחו, שיותר לא תקטוף.

תמונה הונחה, תקליט נשבר
עוד אחד בכה, עוד אחד נשבר

אחר כך הלכנו, חזרנו בלי תשובה
עם המון שאלות שנותרו כחידה.

ישבנו שוב יחד, שמענו קולות
ושוב פעם ראינו אותן התמונות
תמונות של ילדות, בגרות, אהבה
אילן שצומח, הולך לצבא -

ניסינו לנחם, לעודד, לעזור
אך מה זה יועיל, אם אתה לא תחזור?
כמו רגב אנחנו, שנשבר וחולק
ועתה רק נשאר, גרגרים זאבק

הינו כאן היום ואתה לא היית-
אז השארנו מכתב למקרה שתגיע
מין פתח בלב, פתח תקווה
ולך נחכה גם אם אמת ידועה.